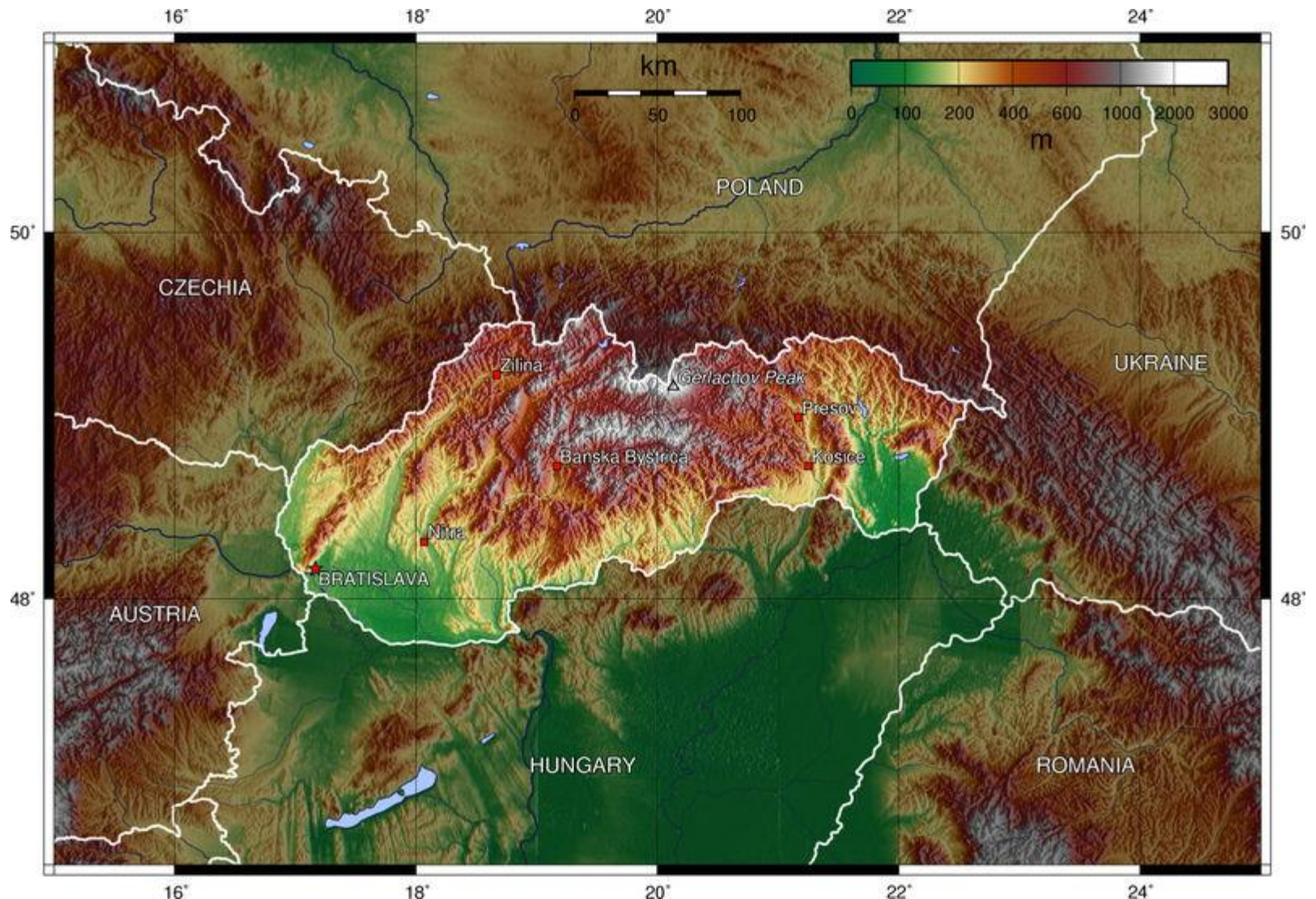

Τοπογραφικός χάρτης της Σλοβακίας

Η Μεγάλη Μοραβία

(η πράσινη γραμμή δηλώνει τα πιθανά σύνορα κατά τη διάρκεια βασιλείας του Σβιατοπλούκ (894) ενώ το πράσινο χρώμα τα όριά της επί Ραστισλάβου (870). Με μπλέ η Φραγγία και με πορτοκαλί η Βουλγαρία).

Ο Πριμπίνα στη Νίτρα της Σλοβακίας

Ο Σβιατοπλούκ με τους τρεις γιους του
κρατώντας τα τρία κλαδιά.

Το μοναδικό απομεινάρι της Μεγάλης Μοραβίας, ένας ναός στην Κοπτσάνυ της Σλοβακίας

Ο Στέφανος Α΄ (1001-1038)

Η μάχη στην πεδιάδα του Μοράβα (26/08/1278)

Οι 95 Θέσεις του Λούθηρου (1517)

AMORE ET STUDIO ELUCIDANDAE
ueritatis haec subscripta disputabunt Vuittembergae, Praesidete
R. P. Martino Luther, Artium & S. Theologiae Magistro, eius-
demq; ibidem lektore Ordinario. Quare petit ut qui non pos-
sunt uerbis praesentes nobiscum disceptare, agant id literis ab-
sentes, in nomine domini nostri Iesu Christi. Amen.

- i Omnis & Magister noster Iesus Christus, di-
cendo poenitentiam agite &c. omnem uitam si-
delium, poenitentiam esse uoluit.
ii Quod uerbum poenitentiae de poenitentia sacra-
mentalium, (i. confessionis & satisfactionis quae
sacerdotum ministerio celebratur) non po-
tuit intelligi.
iii Non tamen solum intus interior: immo interior nulla est, nisi
foris operetur uarias carnis mortificationes.
iiii Manet itaq; poena donec manet odium sui, (i. poenitentia uera
intus) scilicet usq; ad introitum regni caelorum.
v Papa non uult nec potest, ulla poenas remittere: praeter eas,
quas arbitrio uel suo uel canonum imposuit.
vi Papa non potest remittere ullam culpam, nisi declarando & appro-
bando remissam a deo. Aut certe remittendo casus reseruatos
sibi, quibus contemptis culpa profus remaneret.
vii Nulli profus remittit deus culpam, quia simul eum subijciat
humiliatum in omnibus sacerdoti suo uicario.
viii Canones poenitentiales solum uiuentibus sunt impositi: nihilq;
morituris, secundum eisdem debet imponi.
ix Inde bene nobis facit spiritus sanctus in Papa: excipiendo in su-
is decretis semper articulum mortis & necessitatis.
x In doctis & male facient sacerdotibus, qui morituris poenitentias
canonicas in purgatorium referunt.
xi Zizania illa de mutanda poena Canonica in poenam purgato-
rij, uidentur certe dormientibus Episcopis seminata.
xii Olla poenae canonicae non potest, sed ante absolutioem impo-
nebantur, tanquam remedia uerae contritionis.

DISPUTATIO DE VIRTUTE INDULGEN.

- xiii Morituri, per mortem omnia soluunt, & legibus canonum mor-
tui tam sunt, habentes iure carum relaxationem.
xiv Imperfecta sanctitas seu charitas morituri, necessario secum fert
magnum timorem, tantoq; maiorem, quanto minor fuerit ipsa.
xv Hic timor & horror, satis est, se solo (ut alia taceam) facere poe-
nam purgatorij, cum sit proximus desperationis horrore.
xvi Videntur, infernus, purgatorium, caelum disferre: sicut despe-
ratio, prope desperatio, securitas differunt.
xvii Necessarium uidetur animabus in purgatorio sicut minus hor-
rorem, ita augeri charitatem.
xviii Nec probatum uidetur ullis, aut rationibus, aut scripturis, quod sint
extra statum meriti seu augendae charitatis.
xix Nec hoc probatum esse uidetur, quod sint de sua beatitudine certae
& securae, saltem omnes, licet nos certissimi simus.
xx Igitur Papa per remissionem plenariam omnium poenarum, non simpli-
citer omnium intelligit, sed a seipso tamen modo impositarum.
xxi Errant itaque indulgentiarum praedicatores, qui dicunt per Pa-
pae indulgentias, hominem ab omni poena solui & saluari.
xxii Quin nullam remittit animabus in purgatorio, quam in hac ui-
ta debuissent secundum Canones soluere.
xxiii Si remissio ulla omnium omnino poenarum potest alicui dari: certum
est eam non nisi perfectissimis, (i. paucissimis) dari.
xxiiii Falli ob id necesse est, maiorem partem populi: per indifferentem
illam & magnificam poenae soluae promissionem.
xxv Qualem potestatem habet Papa in purgatorij generaliter talis habet
quilibet Episcopus & curatus in sua dioecesi, & parochia spalter.
i Optime facit Papa, quod non potestatem clauis (quam nullam habet)
sed per modum suffragij, dat animabus remissionem.
ii Homines praedicant, qui statim, ut iactus numerus in cistam tin-
nerit, euolare dicunt animam.
iii Certum est numerum in cistam tinniente, augeri quaelsum & auarici-
am posse: suffragium autem ecclesiae est in arbitrio dei solius.
iiii Quis scit si omnes animae in purgatorio uelint redimi, sicut de
sancto Severino & paschali factum narratur.
v Nullus securus est de ueritate suae contritionis: multo minus

Η Μάχη στο Μόχακς το 1526 (πίνακας του Bertalan Székely)

Ο Φερδινάνδος Α΄ (1526-1564 βασ. Σλοβακίας)

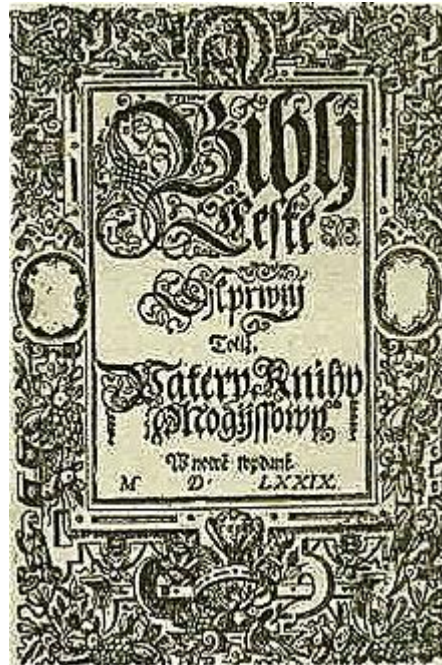
Η Μπρατισλάβα τον 17^ο αι.

Η ειρήνη του Κάρλοβιτς (1699)

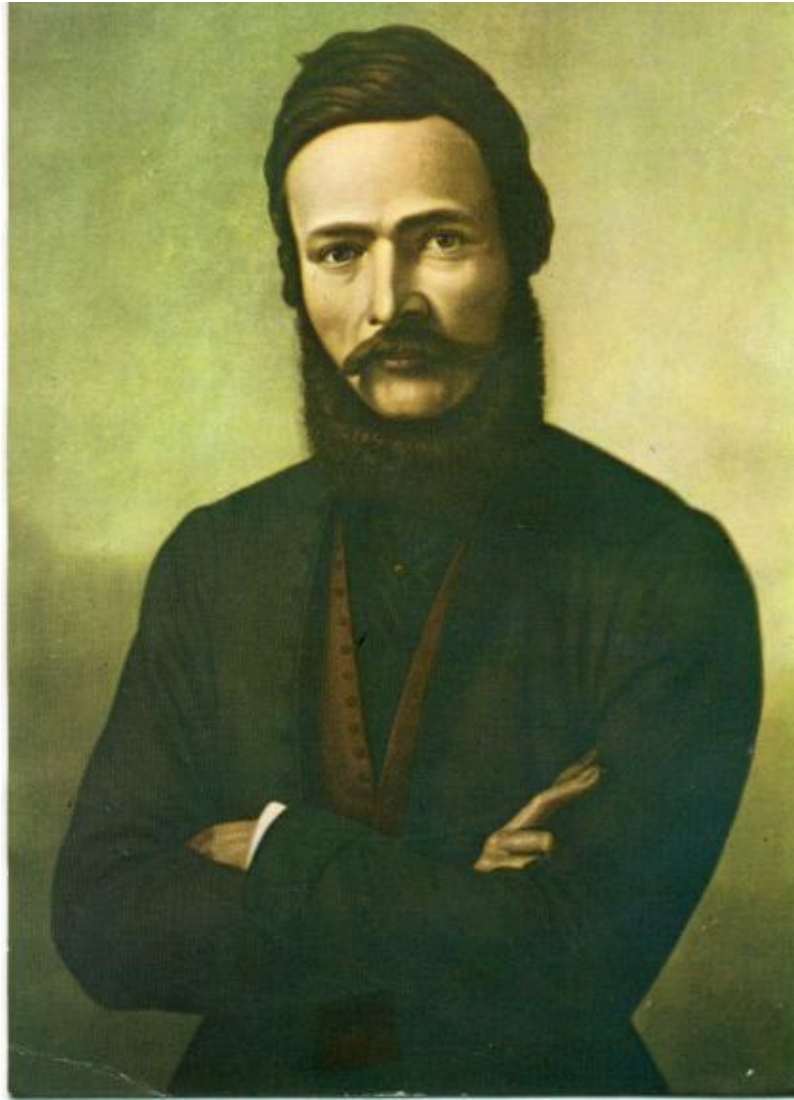
Η Βίβλος του Κράλιτσε (1579-1593)

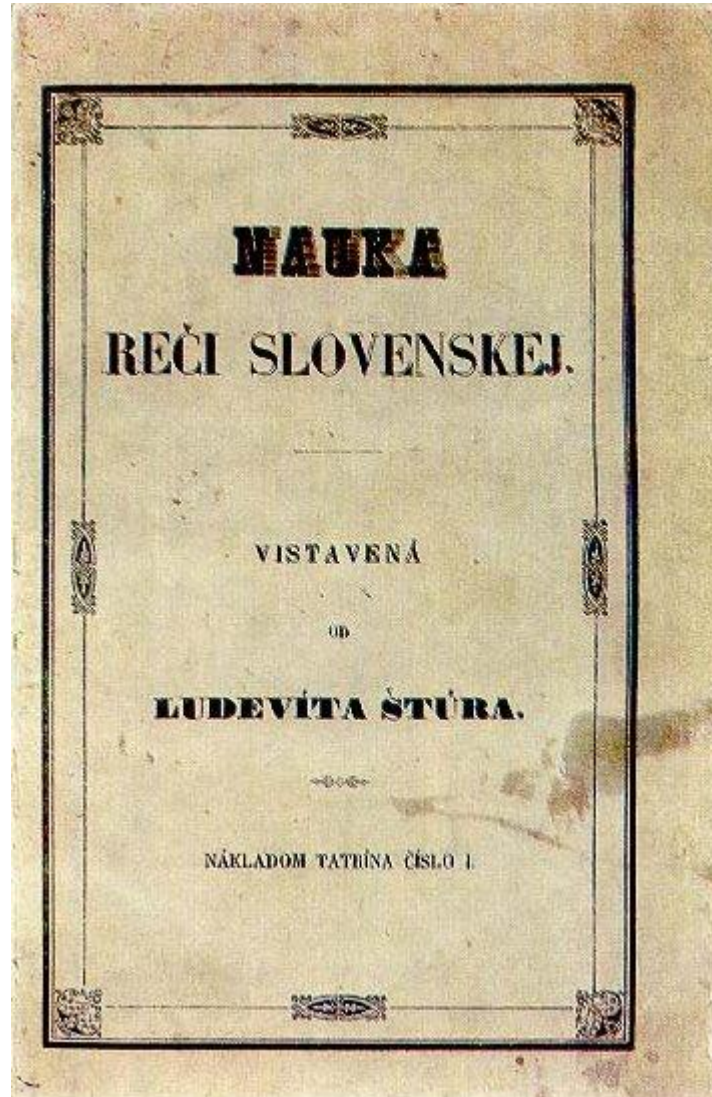
Ο Αντόν Μπερνολάκ (1762-1813)

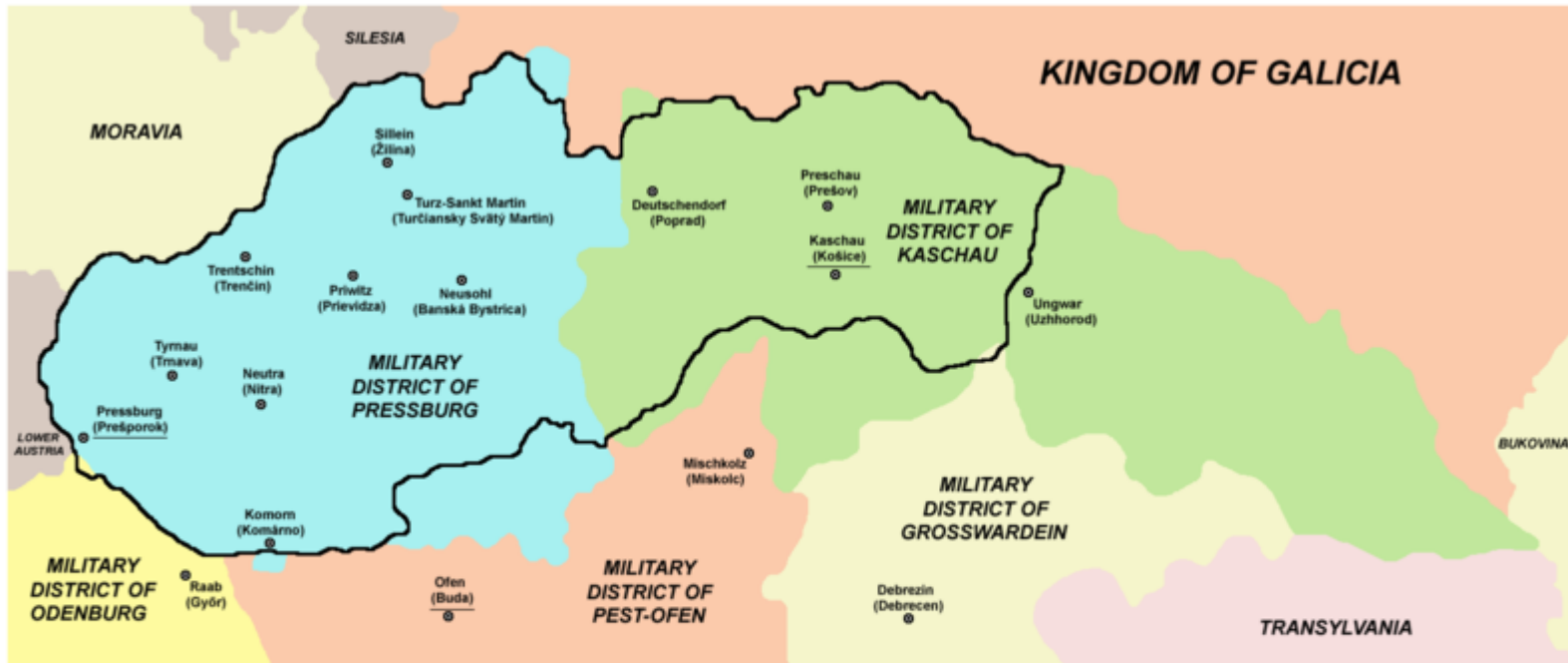
Λιουντόβιτ Στουρ (1815-1856)

Το σημαντικότερο έργο του Λιουντόβιτ Στουρ
(Η Θεωρία της Σλοβακικής Γλώσσας)

Η διοικητική διαίρεση της Ουγγαρίας το 1850 (η μαύρη γραμμή δείχνει τα σημερινά σύνορα της Σλοβακίας)

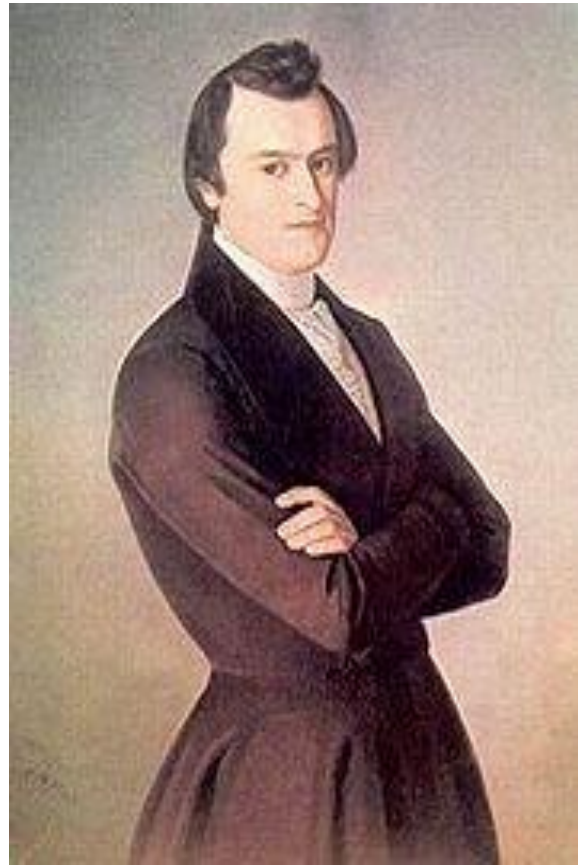
Political situation in 1850:

- Military district of Pressburg, part of the Austrian Kingdom of Hungary
- Military district of Kaschau, part of the Austrian Kingdom of Hungary
- border of modern Slovakia

Note 1: Military districts of Odenburg, Pest-Ofen, and Grosswardein were part of the Austrian Kingdom of Hungary

Note 2: Lower Austria, Moravia, Silesia, Galicia, Bukovina, and Transylvania were separate Austrian crownlands

Μιχαήλ Μιροσλάβ Χότζα (1811-1870)

Η έδρα της «Μάτικα σλοβένσκα»

Αντρέι Χλίνκα (1864-1938)

Η υπογραφή της Συνθήκης του Τριανόν (Ιούνιος 1920)

Η Σουδητία (με μαύρο) στη σημερινή Τσεχία

